

K Ü L Ö N F É L É K

Személyi hírek. A m. kir. földmívelésügyi miniszter az alföldi erdők telepítése terén az 1924. és 1925. években kifejtett sikeres munkásságáért Matusovits Péter miniszteri tanácsos erdőigazgatónak elismerését fejezte ki.

Halálozások. *Temesváry Béla* nyug. földmív. min. tanácsos, a volt besztercebányai m. kir. erdőigazgatóság erdőigazgatója, egyesületünk volt alapító tagja, 1929. évi szeptember hó 17-én, életének 69-ik évében Budafokon elhunyt. A megboldogult tíz éve vonult nyugalomba és mikor szeptember 20-án a farkasréti temetőben örök nyugalomra helyezték, volt tisztársai közül mindössze egy vidéki erdőmérnök és egy volt számvevőségi tisztviselője kíséerte ki utolsó útjára. Valószínű, hogy ez csak úgy történhetett meg, hogy volt szaktársai csak elkésve értesültek elhúnytáról, mert a boldogult, aki rokonszenves és számottevő tagja volt az államerdészeti tisztviselői karnak, nem érdemelte meg, hogy ily hamar elfelejtsék.

Több mint 35 évig szolgálta a magyar államot. Eleinte a kezelésnél szerzett gyakorlati ismereteket, majd évek hosszú során át erdőrendező volt több hatóságnál és e hosszú évek alatt egyike lett azoknak a nagy szaktudással és széleskörű ismeretekkel bíró gyakorlati erdőrendezőknél, amilyenek ma már alig vannak, — mert a mai nemzedéknek a módja sincs meg arra nézve, hogy oly gyakorlati tudást szerezhessen az erdő- és birtokrendezés terén, mint amilyenel a boldogult is rendelkezett. Erdőrendezői szolgálata alatt a hozzá beosztott fiataloságnak szigorú, de atyai jóindulatú főnöke volt, aki széleskörű ismereteibe szívesen vezette be fiatal társait és elérte azt, hogy számos oly erdőrendezőt nevelt, akik méltó utódai lettek.

Erdőrendezői szolgálata után Zsarnócán hivatalfőnökhelyettes lett, majd a bustyaházi erdőhivatal vezetésével bízták meg. Mint hivatalfőnök nagy gyakorlati tudását még inkább érvényesítette, s mivel emellett erős testi szervezetű, a körülményekhez gyorsan alkalmazkodó és kiváló kereskedelmi érzékkel bíró ember volt, ebben a nehéz kerületben is megállta a helyét, dacára annak, hogy az ő szolgálati ideje alatt az erdőhivatal kerülete nagyrésztben a hadszíntérbe esett.

Felsőbbsége bizalma talán éppen ezért, azután a besztercebányai erdőigazgatóság vezetésével bízta meg, ahol a háború és az azt követő felfordulás miatt, a hiányos személyzet mellett, talán még nagyobb nehézségekkel kellett megküzdenie, mint előbbi állomáshelyén. Az ő munkakedvét és akaraterejét azonban csak növelték a nehézségek. Teljesen csak a hivatalának élve, munkatársainak jó példát szolgáltatva, legtöbbször az éjszakába nyúló ki-

tartó munkával, a nehéz pénzügyi, gazdasági és munkásviszonyok közt és a faárak állandó erős hullámozása mellett is azon a magas színvonalon tudta tartani ezt a mintaerdőgazdaságot, ahová azt munkanevű elődei: Scholcz Rezső, Tomcsányi Gyula és Kócsy János emelték.

Még a megszálló ellenség is elismerte, hogy a besztercebányai erdőigazgatóság mintaerdőgazdaság volt. Temesváry utódja, Opletal cseh udvari és miniszteri tanácsos, aki egyébként európai hírnevű szakember, székfoglaló beszédében a következőket mondta:

— Én mindenben magyar elődöm nyomdokain kívánok haladni, mert kénytelen vagyok elismerni, hogy ő a haladó kor igényeinek megfelelően vezette ezt a nagy erdőgazdaságot. És az urakat is arra kérem, hogy magyar kollégáik munkáját folytassák, mert csak úgy fogják a csehszlovák köztársaság érdekeit igazán szolgálni. — Ezekre a kijelentésekre büszke lehet minden magyar erdész, mert ezt a véleményt olyan ellenséges állam képviselője vallotta, amely a maga kultúráját a magyarokénál sokkal fejlettebbnek tartja.

Temesváryt a csehek még az új erdőigazgató megérkezése előtt elbocsátották az állásából, azzal indokolván eljárásukat, hogy a politikai viszonyok nem engedik meg, hogy ilyen nagy hatóság éljen egy magyar érzelmeiről közismert ember álljon. Temesváry bízva abban, hogy a megszállás csak ideiglenes, még közel egy évig Besztercebányán lakott, de azután, látván, hogy a közel jövőben változásra nincs remény, Budapesten jelentkezett szolgálatra, ahol azonban, tekintettel a kötelező létszámapasztásra és arra, hogy idejét már kiszolgált, kiváló szolgálatának elismerése mellett nyugdíjazták.

Temesváry Béla 1860 június 26-án, Nagysármáson, Kolozs vármegyében született, jómódú birtokos szülőktől. A középiskolát Szamosújváron és Kolozsváron végezte, mely után Selmecebányára ment, ahol akadémiai tanulmányait 1882/83-ban befejezván, 1883/84-ben katonai szolgálatának tett eleget.

Az államerdészet szolgálatába 1884 október 15-én lépett Besztercebányán, ahol 1887-ig mint I. osztályú erdőgyakornok, azután mint erdészjellölt a karámi és dobrócsi erdőgondnokságokhoz volt beosztva kezelési szolgálatra.

1890-ben mint m. kir. erdész a szászsebesi erdőrendezés vezetője lett, ahol 1893-ban főerdésszé lett kinevezve. Az 1901-ik évtől a besztercebányai erdőrendezőséget vette át, ahol 1903-ban erdőmester lett. 1907-től a zsarnócai erdőhivatalhoz került, mint hivatalfőnökhelyettes, itt érte 1909-ben az erdőtanácsosi kinevezés.

1912-ben a földművelésügyi miniszter a bustyaházi erdőhivatal vezetésével bízta meg, ahol rövid időn belül főerdőtanácsos

lett. 1916-ban került a besztercebányai erdőigazgatóság élére, ahol 1918-ban miniszteri tanácsossá lett kinevezve.

A háború alatt teljesített kiváló szolgálataiért a II. osztályú polgári érdemkereszttel tüntette ki Ő Felsége.

Az 1919-ik év márciusának végén a megszálló csehek elbocsátották és miután a helyzet úgy alakult ki, hogy Csonkamagyarországon megfelelő elhelyezést nem találhatott, 1920 február 24 én saját kérelmére nyugdíjazták.

Temesváry nyugdíjaztatása után Budafokra költözött és itt élt teljes elvonultságban egészen 1929. évi szeptember 17-én, életének 70-ik évében bekövetkezett haláláig.

Halálát két fia, testvérbátyja és széleskörű rokonsága siratják, mi pedig, akik őt közelebbről ismertük s vele szolgáltunk — emlékét szeretettel és kegyelettel fogjuk megőrizni.

Abban a téglatörmelékes, meszes fö'dben, amely őt magába fogadta, nem nő fa, hogy a sírját beárnyékolja, de a megszállott területeken lévő óriási kiterjedésű erdők fái, amelyek közt annyit járt, késő alkonyatkor bizonyosan kanatosan fogják továbbstogni a szomorú hírt, hogy ismét megfrikült eggyel azoknak a régi erdészeknek sora, akik őket oly szeretettel nevelték és gondozták. L.

Az Osztrák Birodalmi Erdészeti Egyesület (Österr. Reichsforstverein) és a Tirol és Vorarlbergi Erdészeti Egyesület (Forstverein für Tirol und Vorarlberg) 1929. évi együttes vándorgyűlése. Az Osztrák Birodalmi Erdészeti Egyesületnek a Tirol és Vorarlbergi Erdészeti Egyesülettel közösen megtartott ezévi vándorgyűlésére a magyar Országos Erdészeti Egyesület is meghívást nyert.

A vándorgyűlést az Osztrák Birodalmi Erdészeti Egyesület elnöksége a tiroliak kívánságára, kik egyesületük 75 éves fennállásának jubileumát ez évben ülték, Tirol fővárosába, Innsbruckba hívta egybe.

Egyesületünket a vándorgyűlésen Pfeiffer Gyula udvari és miniszteri tanácsos és Véssei Mihály miniszteri tanácsos képviselték, kik a vándorgyűléssel kapcsolatban tartott szakelőadáson és tanulmányi kirándulásokon is résztvettek.

Az Innsbruckban, szeptember hó 9-én délelőtt tartott teljes ülést — melyen mintegy 170-en voltak jelen — az Osztrák Birodalmi Erdészeti Egyesület első-elnöke: Ing. Locker Antal miniszteri tanácsos, az Osztrák Államerdészet főnöke nyitotta meg. Egyebek közt melegen üdvözölte a német és magyar erdészeti egyesületek képviselőit. A németországi erdészeti egyesület részéről dr. Kunkele József miniszteri tanácsos köszönte meg az üdvözlést, míg egyesületünk részéről Pfeiffer Gyula élénk tetszéssel fogadott és zajosan megtapsolt felszólalásában kifejezést adott annak is, hogy Ausztria és Magyarország évszázadokon át közös összeköttetésben volt és ez a kapcsolat különösen meleggé és bensővé

tette azt a viszonyt, mely az osztrák erdészet és a magyar erdészet között mindig fennállt. A közelmúlt évek viharai széttépték ugyan az évszázados állami kapcsolatot és mély sebeket vágtak úgy az osztrák, mint a magyar állam életében, de az államok közösségének megszűnése nem változtatta meg azt a régi, jó és baráti viszonyt, mely a két állam erdészete között megvolt. Ezért nem is a régi barátság újraébredése jegyében köszöntötte a vándorgyűlést, mert hiszen a régi barátság fennáll és maradjon továbbra is fenn, hanem ennek a baráti viszonynak további kimélyítését és még bensőbbé tételét óhajtva, kívánta a vándorgyűlés munkásságához a legeredményesebb sikert.

Illetékes meghívás folytán a Birodalmi Egyesület elhatározta, hogy jövőévi vándorgyűlését Klagenfurtban és környékén tartja, melyre egyesületünket képviselői útján máris meghívta.

A vándorgyűlés programja a következő volt:

Szeptember 8-án: Érkezés Innsbruckba. Délután 3 óraker a Tirol—Vorarlbergi Erdészeti Egyesület gyűlése. Fél 4 óraker az Osztrák Erdészeti Egyesület választmányi ülése.

Szeptember 9-én: Délelőtt 9 óraker az Osztrák Birodalmi Erdészeti Egyesület és a Tirol—Vorarlbergi Erdészeti Egyesület teljes ülése, majd szakelőadások. Ing. Hapek Rudolf erdő- és jószágigazgató, udvari tanácsos, „Der Plenterwald im Hochgebirge Tirols”, dr. Tschermak Leo kormánytanácsos, főiskolai tanár „Die natürl. Verjüngung und die Frage des Plenterwaldes in den Österreicherischen Alpen”, Ing. Klimesch József erdőtanácsos „Plenterwald und Forstschutz” címen tartottak nagy érdeklődéssel és többek hozzájárulásával kísért szakelőadásokat. Délután három óraker talajmégmunkáló-, motor- és hordozható erdei motoros fűrészszerkezetek működésének és erdőhasználati eszközöknek bemutatása innsbrucki kis erdőbirtokosok tulajdonában lévő havasalatti erdőkben. Este nyolc óraker ünnepi est a Tirol—Vorarlbergi Erdészeti Egyesület 75 éves fennállásának emlékére.

Szeptember 10-én: A szakelőadások folytatása. Ing. Oberrauch Henrik állami főerdőtanácsos „Wald und Weide” címen, majd Ing. dr. Wappes Lőrinc igazgató, miniszteri tanácsos és Ing. Marchet Gyula udvari tanácsos, főiskolai tanár „Technik in der Forstwirtschaft” címen tartottak előadásokat. Délután három óraker csoportos kirándulások.

Szeptember 11-én: Erdőjárás Patscherkofeltől Tulferbergig, alpesi erdőállományokon elegyes és elegyetlen cirbolyafenyveseken át, azok természetes és mesterséges felújításának bemutatásával. Ugyanakkor még más két irányban is vezettek kirándulásokat.

Szeptember 12-én: Bludenzbe, majd Bürserbergbe és kirándulás a Schesára, főleg vadpatakszabályozási munkák bemutatásával. Este utazás St.-Gallenbe és ezzel a vándorgyűlés Svájcban

folytatta tanulmányújtját, melyen a svájciak főleg híres „Plenter-wirtschaft”-jaikat mutatták be.

Szeptember 13-án: a st.-galleni kanton erdőségei egy részének bejárása. Éjjelezés St.-Gallenben.

Szeptember 14-én: Utazás Winterthurba és a még fejlettebb ottani városi „Plenterwald”-gazdaság meg szemlélése. Este utazás Zürichbe.

Szeptember 15-én (vasárnap): Az Eidgen. Technische Hochschule és gyűjteményeinek megtekintése és szakelőadása „Der Plenterwald” címen az egyik előadóteremben.

Szeptember 16-án: Utazás Sihlbruckba, onnan a Zürich városi Sihlwald bejárása, mely után Sihlwald állomáshoz érkezéssel a vándorgyűlés véget ért.

A svájci kormány és a meglátogatott kantonok versenyeztek a még mindig 70 körüli résztvevő szíveslátásában.

Egyesületünk képviselőinek emlékében él az a kedves fogadtatás, melyben az osztrák, tirol-vorarlbergi és svájci kollégák és hatóságok részéről mindvégig részesültek. Különösen tetszett a gyűlések előkelő, nyugodt és minden személyeskedést mellőzött folyása, mert az ellentétes véleményeket mindenki a más egyéni vélemények legnagyobb tiszteletbentartása mellett adta elő és azokat mindenki ugyanúgy fogadta, úgy, hogy a vitákról elmondható, hogy azok a legmagasabb nívón állottak.

Milyen a tipikus kanadai nyár? Ez a fafaj nálunk, különösen az Alföld fásításánál, mindinkább nyer jelentőségben, ezért a debreceni m. kir. erdőigazgatóság kerületében levő állami csemetekertekben dugványozás céljából anyatelepeket létesítettünk belőle.

Ez anyatelepekhez több helyről szereztük be a dugványokat, amely dugványok már magukban sem mutattak egyforma képet, jelleget, a belőlük eredt hajtások pedig még inkább elütöttek egymástól. Magától értetődik, hogy ha nem egyenlő jellegűek, akkor nem lehet mind kanadai nyár; — de most már melyik az igazi? Nem lényegtelen dolog ez, mert ha valódi kanadai nyár helyett fekete nyárat vagy a kettő keverését szaporítjuk és terjesztjük, nagy hibát követünk el, mert utóbbiak minden tekintetben értéktelenebbek.

E kérdés megoldásával már pár éve foglalkozom s hogy ezt, ha csak meg is indítsam, megírom, hogy mostanáig milyen megállapodásra jutottam. Remélhetően lesz valaki (valakik), aki a kérdést véglegesen eldönti.

A jelen szempontjából az fontos, hogy milyen a valódi kanadai nyár dugványvesszője és milyen annak egy-két éves hajtása? A fát majd jellegezzék utódaink.

Legjellegzőbbnek találtam az erőteljesen nőtt, jól kifejlett, egyéves hajtást. Ha a dugvány-anyatelepen kanadai és fekete nyár (mert ez hasonlít hozzá) együtt van vegyesen, a kanadai nyárok ál-

talában nagyobb és *sárgába játszó levelükkel* a sötétebb és nem sárgászöld fekete nyártól már messziről és szembeszökően kiválnak. Hogy a kanadai nyár levele abszolúte véve nagyobb volna, nagy alakjában volna olyasmi (pl. jobban volna kihegyezve), amiben a fekete nyárétól eltérne, azt nem találtam.

A levél után a hajtást véve szemügyre, abban a két nyárfák közt már határozottabb és lényeges különbség van. A kanadai nyár *hajtása, kérgének a színe zöld, vagy még inkább sárgászöld*, míg a fekete nyáré barnászöld, barna vagy vörösbarna s a kanadaiénál általában sötétebb árnyalatú.

Legjellegzőbb azonban az, hogy a kanadai nyárnak *egyéves hajtása* (bujább növésnél a kétéves is) *négyszögletű, az éleken paralécekkal*, mint pl. a kecskerágónál vagy parás szilnél. Ez a szögletesség és a paralécek annál feltűnőbbek, minél erőteljesebben nőtt a hajtás.

A fekete nyár hajtása sohasem szögletes és paraléces, hanem gömbölyű és sima az.

A dugványt a hajtásból termeljük, amilyen tehát a hajtás, olyan a tiszta kanadai nyárdugvány is.

Szükséges volna, hogy ezt a kérdést kétséget kizáróan tisztázzuk.

Békly Albert.

Az Alföldfásítás természettudományi vonatkozásai. (Előadta: *Magyar Pál*, a magyar orvosok és természetvizsgálók soproni vándorgyűlésén, 1929 augusztus 30-án.) Az Alföld fásítás problémája 1863-ban először s azóta, amint látjuk, ismételten felbukkanik az orvosok és természetvizsgálók vándorgyűlésén s azonkívül úgy a tudományos, mint a gyakorlati szakkörökben, ami mellett bizonyít, hogy a kérdés egyrészt sokoldalú megvilágítást igényel, másrészt általános megnyugvást keltő megoldása nehézségekbe ütközik.

Hosszú évtizedek óta folyik a vita, egyrészt, hogy egyáltalán keresztülvihető-e az Alföld fásítása, más szóval, tipikus steppe-e az Alföld, melynek klímája ab ovo megakadályoz minden eredményes fásítást, amint az orosz steppefásítási kísérletek is kudarcra végeztek, másrészt milyen eredmények várhatók az esetleges fásítástól.

A jelen alkalommal elsősorban azokra a szempontokra és jelenségekre kívánok rámutatni, amelyek alapos vizsgálat tárgyává teendők, hogy végleges ítéletet mondhassunk. Tehát az alföldi viszonyokat el kell bírálnunk klimatológiai, talajtani és növényföldrajzi szempontból.

Sajnos, a klimatológusok számszerű adatokkal mindeddig nem körvonalazták, hogy tulajdonképpen mit is kell értenünk steppeklíma alatt. Tudjuk pl., hogy a délorosz steppék átlagos évi *csapadéka* 400 mm körül mozog, többnyire azonban sokkal kevesebb, míg az Alföldön 500—600 mm között van, sőt általában közelebb esik a 600 mm-hez, viszont nálunk az *évi középhőmérséklet* magasabb, míg

ott erősebbek a kilengések. Nincsenek pontosan tisztázva a steppén a *levegő páratartalmának* viszonyai sem.

Ami a *párolgást* illeti, általános elv az, hogy a steppe ott kezdődik, ahol az évi párolgás felülmúlja a lehullott csapadék mennyiségét. A ma használatos párolgásmérők ebből a szempontból nem nyújtanak megnyugtató adatokat, mert rendszeren nagyobb értékeket mutatnak, jóllehet a szél és a nap befolyását nem érzékeltetik a valószínűleg megfelelő mértékben. Ha a mai párolgási adatokat vesszük figyelembe, akkor az Alföldet tipikus steppének kellene tekintenünk.

Ha most a pedológus szemével nézzük az *Alföld talaját*, megtaláljuk a steppe tipikus talajváltozatait; a csernoszjómot a degradált csernoszjómot, sőt az ott rendszeren előforduló alkáli talajokat is. Viszont azonban ezek a talajféleségek mind megvannak a steppe és erdőtalajok átmeneti zónájában is, ahol a kiirtott erdő talaja mezőgazdasági művelés mellett lassan szintén mezőségi talajjá szokott alakulni.

Az orosz steppe talajoknál *Rotmistroff három réteget különböztet meg*: egy felső, időnként nedves réteget, mely a felszíntől kb. 1.0—1.2 m mélységig tart; ez alatt egy 30—70 cm vastag állandóan száraz réteget, melynek nedvességtartalma rendszeren oly kevés, hogy abból a növény gyökérzete semmit nem tud felvenni; végül ez alatt következik az állandóan nedvesebb réteg, mely az altalajvízig terjed. Alföldünkön szintén feltalálhatók ezek a rétegek, de koránt sem oly élesen kifejlődve. A mi talajainknál is megvan az orosz holt-horizontnak megfelelő szárazabb réteg, de míg ott ennek átlagos nedvességtartalma 10% körül mozog, addig nálunk, vizsgálataink szerint agyagtalajnál 15—18% körül ingadozik, mely lefelé rohamosan emelkedik és 2 m mélységben már rendszeren 20—25% füves vegetáció és mezőgazdasági művelés mellett, míg az orosz steppéken Rotmistroff vizsgálatai szerint még 10 m mélységben is csak 14% a talajnedvesség. Ezek szerint tehát a talaj vízgazdálkodása szempontjából is jóval kedvezőbbek a viszonyok az Alföldön, mint az orosz steppéken.

Növényföldrajzi szempontból mindenekelőtt meg kell állapítanunk, hogy az Alföldön ősidők óta voltak természetes településű erdők, a folyómenti füzeseken és fekete nyárfásokon túl tölgyesek, kőriserdők. Ugyanígy a Duna-Tisza közén a homokbuckavidék, fehérnyárfásait a buckatetők borókáival senki nem ültette. Fennmaradásukról, felújításukról senki nem gondoskodott, sőt pusztították, legeltették, mégis maradt belőlük. A tipikus erdőterület jellegéhez tartozik, hogy az erdő képes legyen felújítani önmagát. Az alföldi erdők is csak így maradhattak fenn. Igaz, hogy a lecsapolások, erdőirtások, legeltetések ma már lényegesen kedvezőtlenebbé tették a további természetes felújítások lehetőségeit, bár ma is találunk még tölgyesekben is 1—3 éves településeket, de idősebbeket már nem.

Természetes úton újulnak a fűz- és nyárfafélék, egyes gyomfák és bokrok.

Általában az *erdő és a fűvegetáció örökös harcban állnak egymással* s többnyire az győz, amelyeknek az adott hely klimatikus, vagy edafikus viszonyai inkább megfelelnek. Lényegesen befolyásolhatják a szemben álló felek esélyeit a kultúrhatások. Ilyen kultúrhatások (lecsapolások, irtások, legeltetések stb.) következtében ritkultak meg s pusztultak el alföldi erdők s vált többnyire lehetetlenné a természetes felújulás. Ezen a téren is még sok a tennivaló. Hiányoznak az exakt vizsgálatok és kísérletek.

Eddig sem a klimatológusok, sem a pedológusok, sem pedig a növénygeográfusok között nem alakult ki egységes vélemény az Alföld hovátartozandósága felől s talán legközelebb járunk az igazsághoz, ha a fentiek alapján az *Alföldet a tölgyerdő és steppe-klima közötti átmeneti zónába helyezzük*, ahol az edafikus és kultúrtényezők döntők a vegetáció kialakulásában és fennmaradásában. Ez a megállapítás gyakorlati szempontból rendkívül fontos, mert annyit jelent, hogy az Alföldön a talajviszonyok gondos mérlegelésén alapuló mesterséges beavatkozás — egyes szélsőséges esetektől eltekintve — mindenütt teremthet erdőt.

Ilyen *szélsőséges viszonyokat* találunk a száraz és túlsovány homokbuckákon és a szíkeseken s ezek fásítása képezi az Alföld-fásítás legnehezebb problémáját. Mindkettőnél a talaj minősége szinte lépésről-lépésre változik, aminek leghűbb kifejezője mindig az ugyancsak változó növényösszetétel. A talajminőség és a növényzet közötti összefüggést szakembereink már régen észrevették és az erdőtelepítés gyakorlati kivitelénél, a talajbecsléseknél eredményesen használták fel. Itt hangsúlyozottan ki kell emelnem, hogy ezen a téren, — amikor az erdőtelepítés a talajt borító növényzet útmutatásaihoz igazodik, más szóval, amikor az erdőmérnök a geobotanikát az erdőtelepítés szolgálatába állítja —, a magyar erdészet úttörő munkát végez. Ezt a módszert fejlesztette ki Kiss Ferenc a szegedvidéki homokon s ez az eljárás van kialakulóban a püspökladányi szíkkísérleti telepen, a tiszántúli szíkesekre vonatkozólag.

Újabban az alföldfásítási kísérletezéseinknél az ültetés után már pár évvel széleskörű *gyökérvizsgálatokat* vezettünk be annak megállapítására, hogy az egyes fafajok a különböző minőségű talajokon mennyi idő alatt s hogy egyáltalán képesek-e elérni az altalajvizet. Itt a következő alapelvből indultunk ki: Minthogy Alföldünk klimatikus szempontból átmenetet képez a steppe- és erdőklima között, s minthogy a légköri csapadéknak, különösen erősen kötött talajon, csak egy része jut a talajba s ennek ismét csak egy hányadát tudja felvenni a fa gyökérzete, a talaj felső rétegeiben rendelkezésre álló víz nem lehet elegendő fa, illetve erdő tenyésztéhez. A fák a hiányt csak az altalajvízből pótolhatják, amit tehát gyökérzetükkel el kell érniök, hogy jövőjüket biztosíthassák. Az előbb említett s

az orosz holt horizontnak megfelelő alföldi időszakosan száraz talajréteg egyes talajminőségeknél nem minden fafaj gyökérzete számára áttörhető, mert fizikailag, vagy fiziológiailag akadályozza a gyökök lejutását. Az egyes fafajok gyökérzetének ugyanis más és más a fizikai ellenálló-, a káros sókat tűrő s a nedvességszívóképesége. A kutatások újabban ez irányban is megkezdődtek. Általában az Alföldfásítással kapcsolatos ökológiai és biológiai vizsgálatok mind nagyobb lendületet vesznek.

Ha az alföldi talajoknál és az orosz steppéken a gyökök vertikális fejlődési lehetőségeit vizsgáljuk, szintén feltűnő különbségekkel találkozunk. Amíg ugyanis nálunk a gyökérnek a talajvíz eléréséhez kedvezőbb talajnedvességi viszonyok között is csak 4—6 m mélységig kell lehatolnia, addig a sokkal szárazabb orosz steppe-talajoknál 20—30 m mélységben érhető el a talajvíz. A kutatók eddig ezt a szempontot teljesen figyelmen kívül hagyták, pedig a fatenyészet számára a talajvíz mélysége rendkívüli fontossággal bír.

Még csak pár szót arról, amit várhatunk az Alföldfásítástól. Erről a tárgyról kül- és belföldi irodalomban bőségesen találunk véleményt és mégis szükségesnek tartom, hogy ez alkalommal saját álláspontomat is leszögezzem, mert a legutóbbi időkben is láttak napvilágot szélsőséges és tudományosan meg nem indokolható vélemények, tekintélyes szakemberek tollából. Tehát az Alföldfásítástól igenis várhatjuk a sorvasztó szelek erejének megtörését, az intenzívebb harmatképződést, a tisztább, egészségesebb és nagyobb páratartalmú levegőt, védelmet, üdülést a nyári hőségben, várhatjuk a fainség, a trágya- és szalmatüzelés teljes megszüntetését s ezzel a talajok jobb kihasználásának lehetővételét. A fasorok, erdőpászta-
ták megfogják a homokot, a havat és jobban konzerválják a csapadékot, stb., stb. — Mind olyan felbecsülhetetlen értékek, melyeknek elérésére irányuló törekvés mindazoknak, akik az Alföld népének jólétét és egészségét szívükön hordozzák, elsőrendű kötelességük.

Viszont nem várhatunk az Alföldfásítástól mélyreható klimatikus változásokat, nagyobb csapadéktömegeket, az aszályos évek elmaradását, a szélsőséges időjárás megszűnését, stb.

Amit elérhetünk a fásítással, bőségesen megérdemli, hogy törekedjünk keresztülvitelére. Ezzel szemben, aki meg nem indokolható, túlzott remények keltésével igyekszik propagandát csinálni, az rossz szolgálatot tesz az Alföldfásítás és az erdőszet ügyének.

Nemzeti Céllövölde. A Nemzeti Céllövölde igazgatósága a lövsport fejlesztése érdekében Budapesten, VIII., Múzeum-körút 2. szám alatt berendezett céllövöldéjének 25 és 15 méteres löállásait egyesületünk tagjai részére felajánlotta.

A földalatti lövölde kizárólagos célja az ifjúságot a lövészet terén gyakorlatilag kiképezni és versenyek által bajnokokká kiképezni. A céllövölde igazgatósága ezen cél elérésére a legmesszebbmenő kedvezményeket nyújtja. A löállások órákra is bérbelvehetőek.

Szavatossági biztosítás vadászati szerencsétlenség esetére.

Ismételten felhívjuk tagtársaink szíves figyelmét a Nemzeti Baleset Biztosító R.-T.-nak lapunkban megjelent hirdetésére. Tagjaink egyesületünk útján is biztosíthatják magukat, amennyiben egyesületünk a legnagyobb készséggel közvetíti a jelentkező tagok biztosítását. — A hirdetésben említett vadászati szavatossági biztosításért fizetendő 15 P 12 fill. évi díj olyan biztosításra vonatkozik, amelynek keretében a Biztosító R.-T. a vadászati szavatosságot 10.000 P erejéig átvállalja, minden egyes sérült vagy megölt személy után, 40.000 P erejéig pedig az esetben, ha egy és ugyanazon eseményből kifolyólag egyszerre több személy jár szerencsétlenül. Értesítjük egyben tagjainkat, hogy amennyiben egyesületünk közvetítése révén biztosítják magukat nevezett intézetnél, úgy egyesületünket anyagilag is támogatják, *anélkül, hogy ez tagjaink külön anyagi megterhelését idézné elő.*

A Máv. talpfaverseny tárgyalásának az eredménye. Folyó évi szeptember hó 27-én tartotta meg a Máv. igazgatósága 675.000 darab talpfa és 4830 kbm váltótalpfa szállítására kiírt versenytárgyasát, amelyre összesen 51 ajánlat érkezett be, köztük egy ajánlat betontalpak szállítására vonatkozott. A felajánlott talpfamennyiség a kiírt szükségletet jóval felülmulta. A kért árak pedig körülbelül a multévi nivót tarották meg, ámbár a mult év folyamán előállott magasabb tő-árakra való figyelemmel, jelentékenyen nagyobb árak voltak várhatók.

A kiírt talpfamennyiséggel szemben felajánlottak összesen 1,319.380 db-ot, melyekből tölgytalpfa 688.850 db, bükktalpfa 590.530 db, egyéb fanemekből pedig 30.000 db. A felajánlott talpfák fanem és nagyság szerint következőkép oszlanak meg: Tölgy Góliát 260 cm-es 115.600 db; bükk Góliát 200.410 db; tölgy Normál 250 cm-es 137.890 db; bükk Normál 160.110 db; tölgy 240 cm-es 47.170 db; bükk 240 cm-es 71.440 db; tölgy 220 cm-es 398.190 db; bükk 220 cm-es 158.570 db; erdei fenyő 250 cm-es 26.000 db; cser 250 cm-es 2000 db; szil 250 cm-es 1000 db és akác 240 cm-es 1000 db.

Váltótalpfákból összesen 16.742 kbm-t ajánlottak fel és pedig 13.582 kbm tölgyet, 1510 kbm bükköt, 680 kbm erdei fenyőt és 700 kbm vörösfenyőt, a kiírt mennyiségnek közel három és félszeresét.

A legnagyobb hazai ajánlattevők a következők:

Gróf Károlyi László-uradalom. Tölgy: 260 cm 2500 db 9.10 P; 250 cm 1300 db 8.90 P; 240 cm 3000 db 7.70 P; 220 cm 9000 db 4.90 P. Bükk: 260 cm 400 db 6.50 P; 250 cm 400 db 6.30 P; 240 cm 600 db 5.80 P; 220 cm 1300 db 4.20 P.

Magyar Keményfaipar r.-t. Bpest. Bükk: 260-as 4500 db 6.80, 250-es 4500 db 6.40, 240-es 2000 db 6.—, 220-as 4500 db 4.20 P. Tölgy: 260 cm 2000 db 9.30, 250 cm 1500 db 9.10, 240

cm 1500 db 7.70, 22 cm 6000 db 4.60 P. Cser: 250 cm 2000 db 5.70. Erdei fenyő: 250 cm 5000 db 5.20. Váltófa 250 kbm 158, 178, 139, 158, 120, 130, 178 P. Erdei fenyő: 100 kbm 68 P.

Váci Fa- és Csertermelő rt. Budapest. Bükk: 260 cm 3500 db 6.80 250 cm 200 db 6.40, 240 cm 500 db 6.—, 220 cm 2500 db 4.20 P.

Günsberger Jenő Szombathely. Erdei f.: 250 cm 5000 db váltófa, 100 kbm 80, 85, 70, 75, 58, 63, 96 P. Tölgy vfa 200 kbm 133, 163, 113, 143, 93, 113, 203 P.

Dezső Rezső Kárász. Tölgy 260 cm 500 db 9.10, 250 cm 1000 db 8.90, 2000 db 240 cm 7.50, 5000 db 2.20 cm 4.70 P. Bükk: 260 cm 1000 db 6.30, 250 cm 1000 db 6.10, 240 cm 2000 db 5.60, 220 cm 5000 db 4 P. Tölgyfa: 100 kbm 153, 50 kbm 178, 200 kbm 135, 100 kbm 155, 100 kbm 155, 50 kbm 155, 200 kbm 115, 100 kbm 130 P. Bükk váltófa: 100 kbm 125, Erdei f.: 150 kbm 115 P. Erdei f.: 250 cm 2000 db. Akác: 240 cm 1000 db 4.70 P.

Márer Benő rt. Bpest. Tölgyfa: 260, 2000 9.50, 250 cm 2000 db 9.35, 240 cm 2000 db 8.10, 220 cm 4500 5.30, 3.50 kbm váltófa 128, 147, 144, 164, 162, 196. Bükk: 260 cm 6000 db 7.—, 250 cm 6000 6.84. 250 cm 3000 db 6.20, 220 cm 6000 db 4.56. Váltófa: 100 kbm 120 P. Jugó vfa: 300 kbm 10 százalékkal kevesebb.

Kárpátia Ált. Fakereskedelmi rt. Bpest. Tölgy: 260 cm 5000 db 8.50, 250 cm 5000 db 8.30, 240 cm 5000 db 7.20, 220, pm 10 ezer db 4.20 P. Továbbá 5000 á 8.20, 5 ezer á 8, 5 ezer á 7, 10 ezer á 3.80 P. Erdei f.: 250 cm 5000 6.20. T. váltófa 200 kbm 135, 200 kbm 125 P. Erdei f.: 100 kbm 82, vörösf. 200 kbm 100 P.

Egri Hordó- és Faárúgyár rt. Eger. Tölgy: 1000 db 260 cm 9.09, 1000 db 250 cm 8.88, 500 db 240 cm 7.77. 2500 db 220 cm 4.84 P; 400 kbm váltófa 149, 172, 130, 149, 112, 125, 172. Bükk: 7500 db 260 cm 6.46, 7500 db 250 cm 6.26, 5000 db 240 cm 5.66, 15.000 db 220 cm 4.16 P.

Nasici Tanningyár és Gőzfűrész rt. Tölgy: 250 cm 20.000 á 8.2 és 20 ezer á 8.30 220 cm 40 ezer á 3.80 és 40 ezer á 3.95 P. Bükk: 260 cm 25 ezer db 5.65, 250 cm 50 ezer db 5.45, 240 cm 20 ezer db 4.95, 220 cm 20, ezer db 3.0 P. Két évre ugyanezt a mennyiséget ugyanezen árban. Továbbá 500 kbm váltófa 150 P. Tölgy: 250 cm 1500 á 8.75, 240 cm 1000 db 7:65, 220 cm 2500, 4.80 P. Bükk 250 cm 300 db 6.20, 240 cm 2000 db 5.75, 220 cm 1500 db 418 P, 6.20 kbm váltófa 156, 137, 130, 120, 180, 180, 156, 150, 130 P. Bükk vfa: 100 kbm 70. Fenyő: 100 kbm 62 P.

A következő két évre ugyanezt a mennyiséget ugyanezen árban.

Fornérgyár és Keményfaterm. rt. Bpest. Tölgy: 260 cm 1000 db 10.45; 250 cm 1000 9.40 240, 3000 8.36 22, 05 ezer 5.90. Szil: 250 1000 6.85.

Lunaforrási Fatermelő rt. Bpest. Bükk: 260 cm 16.000 db 5.40, 240 cm 2000 db 5.—, 220 cm 2000 db 3.55 P.

Weisz Jakab és Arthur Putnok. Tölgy: 260 cm 1000 db 9.20, 250

cm 1000 db 9—, 240 cm 2500 db 7.60, 220 cm 4000 db 4.90, váltófa 500 kbm 144, 167, 124.20, 144.20, 101.10, 114.50, 167 P.

Földváry Imre Bpest. Tölgy: 260 cm 4000 db 7.10, 240 cm 1500 db 6 P, váltófa 300 kbm 95, 103, 98, 105, 105, 123, 123, 143 P.

Barna Gábor fiai rt. Bpest. Tölgy: 260 cm 1000 9.50, 250 cm 1000 8.80, 240 cm 2000 7.65, 220 5500 4.82. Bükk: 260 cm 2000 6.40, 250 cm 2000 6.20, 240 cm 4000, 5,75 220 cm 12.000 db 4.20 P; 500 kbm váltófa 170, 146.30, 126.20, 146.20, 126.50, 117.70, 104.50. Bükkvfa: 100 kbm 85 P.

1931. évre ugyanezt a mennyiséget ugyanezen árákon.

Wolfner S. Bpest. Tölgy: 220 cm 12.000 db 4.15 P.

Gróf Károlyi Imre-uradalom. Bükk: 260 cm 18.000 db 6.40, 250 cm 7000 db 6.20, 2.40 cm 10.000 db 5.72, 220 cm 15 ezer db 4.21. Bükk váltófa: 500 kbm 105. Tölgy: 260 cm 1000 9.—, 250 cm 500 8.80, 240 cm 2000 7.62, 220 cm 3500, 4.82 váltófa 110 kbm 118.— P.

Dornavölgyi Faipar rt. Bpest. Bükk 260 cm 2500 db 6.50, 250 cm 1500 db 6.30, 240 cm 2000 db 5.70, 220 cm 4000 db 4.40 P.

László és Blum cég betontalpfára.

Kronberger Mór és fia Budapest. Tölgy: 260 cm 1500 9.46, 250 cm 1500 db 8.88 220 cm 6000 db 4.76. Bükk: 260 cm 1000 6.60, 250 cm 1000 6.40, 220 cm 3000 4.40. Tváltófa: 300 kbm 146, 162, 127, 141, 107, 122, 162. Bváltófa 100 kbm 99 P.

1930. és 1931. évekre: Tölgy: 260 cm 1000 9.96, 250 cm 1000 9.38, 220 cm 4000 5.06, 1000 5.06 300 köbméter váltófa 150, 172, 135, 149, 115, 130, 162. Bükk 260 cm 1000 7.10, 250 cm 1000 6.90, 220 cm 3000 4.70, váltófa kbm 109 P.

Hazai Fatermelő rt. Bpest. Tölgy: 250 cm 3000 db 7.95, 220 cm 5000 3.95. Bükk: 220 cm 5000 3.40, továbbá tölgy 10.000 db 220 cm 4.39 P, váltófa 600 kbm 155, 185, 140, 160, 120, 135, 180.

Keiner Rezső Budapest. Tölgy: 260 cm 800 db 8.70, 250 cm 1000 db 8.50, 240 cm 400 7.10, 220 cm 4000 db 4.30. Bükk: 260 cm 600 db 6 P; 250 cm 900 db 5.80, 240 cm 300 db 5.30, 220 cm 3000 db 3.90, 150 kbm T. váltófa 148, 169, 131, 145, 128, 145, 112.

Fuch Sándor Pécs. Tölgy: 260 cm 2000 db 8.47, 250 cm 2000 db 8.25, 240 cm 1000 db 6.75 220 cm 3000 db 4.10. Bükk: 260 cm 1000 6.15, 250 cm 1000 6.—, 240 cm 1000 5.08, 220 cm 2000 3.95, váltófa 500 kbm 161.70, 138.80, 136.60 120.50, 117, 106.80, továbbá 200 kbm 8 P-vel drágábban.

Rosner Soma rt. Bpest. Tölgy: 260 cm 3-szor 1000 db 8.60, 8.80 és 9 P. 250 cm 3-szor 500 db 8.30, 8.50, 8.70 P. 240 cm 3-szor 500 db 6.80, 6.80 és 6.90 P, 220 cm 3-szor 2000 db 4.25, 4.40, 4.60 P, 100 kbm váltófa 135, 159, 114, 135, 90, 102, 159 P, továbbá kétszer 100 kbm 5—5 P-vel drágábban.

Bükk: 260 cm 1000 db 5.90, 250 cm 500 db 5.70, 240, 1000 db 5.30 220 cm 1000 db 3.70.

Továbbá tölgy: 260 cm kétszer 2000 db 7.90 és 8.20, 250 cm kétszer 1000 db 7.70 és 7.90, 240 cm kétszer 1000 db 6.20 és 6.40, 220 cm 10.000 db 3.68 és 20 ezer db 3.88.

Szász Albert Bpest. Bükk: 260 cm 3500 db 5.95, 250 cm 2500 db 5.80, 240 cm 800 db 4.80, 220 cm 2 ezer db 3.80. Tölgy: 260 cm 3500 db 8.40, 250 cm 2500 db 8.20, 240 cm 1400 db 7.20, 220 cm 2800 db 3.80. T. váltófa: 200 kbm 134, 1158, 118, 134, 104, 114, továbbá 100 kbm 4 százalékkal drágábban.

Berez Károly Pécs. Tölgy: 260 cm 500 db 9.08, 250 cm 1000 db 8.80, 240 cm 2000 db 7.50, 220 cm 4000 db 4.52. Bükk: 260 cm 300 db 6.27, 250 cm 500 db 6.02, 240 cm 1500 db 5.60, 220 cm 3000 db 4.—. Tölgyváltófa 600 kbm 152, 178, 132, 152, 114, 128, 132, 152. Erdei f.: 70 kbm 118. Erdei fenyőtalpfa: 250 cm 1000 db 5.80 P.

A „Felsőgeodézia és fotogrammetria a bánya- és erdőmérnöki főiskolán” című közlemény kiegészítéseképpen félreértések elkerülése végett a főiskola rektorátusa közli, hogy a felsőgeodézia a bányamérnöki szakosztályon nem új, hanem már évtizedek óta kötelező tantárgy, s csupán az erdőmérnöki szakosztályon lett a folyó tanévtől kezdve új tárgyként bevezetve, míg a fotogrammetria a bányamérnöki szakosztályon az alsőgeodézia II. félévének előadásai-ban szerepel.

23. Kimutatás

a m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolai Segélyző Egylet *alaptökéjének gyarapítására*, az 1929. évi augusztus 1—31-ig az erdészeti társadalom részéről felajánlott és befizetett adományokról.

Befizettek: Asbóth István 4, Bálint Andor 4, Béky Albert 2, Berényi Péter 3, Botos Géza 2, Burdát János 2, Cseke Lajos 1, Cserneczky Károly 1.50, Dercsényi István 2, Fekete Zoltán 5, Füstös Zoltán 2, Gloser Dezső 1, Haracsi Lajos 1, Holba Miklós 2, Illyés Károly 5, Kelle Artur 5, vitéz Kiss Lajos 1, Kováts Ernő 1, Kovaliczky Vladimir 3, Kovássy Kálmán 2, Kutasy Viktor 1, Lesenyi Ferenc 5, Mayer Zoltán 1, Modrovich Ferenc 3, Muck András 2, Nagy Jenő 2, Orbán László 1, Plauder Nándor 1, Rikly István 1, Ronchetti Gáspár 10, Sébor János 3, Szeles István 2, Takács János 2, Terray Gyula 6, Térffy Béla 20, vitéz Török Béla 1, Zoltán János 10 pengőt.

A jelen kimutatás szerint befolyt összeg 120.50 pengő, amelyhez hozzáadva a már előzőleg kimutatott befizetések összegét, a gyűjtés eddigi eredménye 7.385.86 pengő.

Bianco csekklap használata esetén a befizetések „M. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolai Segélyző Egylet, Sopron” címen az 57.936. számú csekkszámánkra eszközlendők.

Széki János, főiskolai tanár,
a Segélyző Egylet elnöke.

24. Kimutatás

a m. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolai Segélyző Egylet *alaptökéjének gyarapítására* az 1929. évi szeptember 1-től 30-ig az erdészeti társadalom részéről felajánlott és befizetett adományokról.

Befizettek: Béky Albert 2, Botos Géza 2, Bund Károly 20, Burdás János 2, Cseke Lajos 1, Cserneczky Károly 1.50, Deresényi István 2, vitéz Fejes József 2, Füstös Zoltán 2, Gloser Dezső 1, Haracsi Lajos 1, Kelle Artúr 5, vitéz Kiss Lajos 1, Kováts Ernő 1, Kovaliczky Vladimir 3, Kovássy Kálmán 2, vitéz Kristófy Gyula 4, Kutasy Viktor 1, Lesenyi Ferenc 5, Maróthy Emil 2, Mayer Zoltán 1, Modrovich Ferenc 3, Muck András 2, Nagy Jenő 2, Orbán László 1, Plauder Nándor 1, Rikly István 1, Ronchetti Gáspár 10, Sébor János 3, Szegedy Oszkár 2, Szeles István 2, Szpiska Mihály 4, vitéz Török Béla 1 pengőt.

A jelen kimutatás szerint befolyt összeg 93.50 pengő, amelyhez hozzáadva a már előzőleg kimutatott befizetések összegét, a gyűjtés eddigi eredménye 7479.36 pengő.

Bianco csekklap használata esetén a befizetések „M. kir. bányamérnöki és erdőmérnöki főiskolai Segélyző Egylet, Sopron” címen az 57.936. számú csekkszámánkra eszközlendők.

Sopron, 1929 október 4.

Széki János főiskolai tanár,
a Segélyző Egylet elnöke.

Irodai áthelyezés. nemes Richter György okl. erdőmérnök, erdőmérnöki, erdőgazdasági, fatermelő és fakereskedelmi irodáját Kaposvárról Budapestre, V. ker., Nádor-utca 31. szám, I. emelet 2. helyezte át.

VÁLTOZÁSOK ÉS KITÜNTETÉSEK az erdészeti szolgálat köréből

A m. kir. földművelésügyi miniszter előterjesztésére az állami erdőmérnökök összesített személyzeti létszámában Lehrmann Béla és Jeszenszky Ferenc magyar királyi főerdőtanácsosokat miniszteri tanácsosokká, Szecskay Dezső magyar királyi erdőtanácsost magyar királyi főerdőtanácsossá, dr. Saád Andor magyar királyi egészségügyi tanácsost a VI. fizetési osztályba, továbbá Kakas Ödön magyar királyi erdőtanácsost és Köves János főerdőtanácsosi címmel felruházott magyar királyi erdőtanácsost magyar királyi főerdőtanácsosokká kinevezem.

Kelt Gödöllőn, 1929. évi szeptember hó 23. napján.

Horthy s. k.

Mayer s. k.

Faanyagok és építési anyagok tájékoztató árai

1929 október hóban

I. Belföldi faárak:

termelők és nagykereskedők
közötti forgalomban:

1. Rönkfa m³-ként

ab feladóállomás Pengő

Tölgy 30 cm felül	45—50
Tölgyfournier 45 cm felül	80—110
Bükk 30 cm felül....	30—35
Kőris 30 cm felül....	40—48
Kőrisfournier	80—110
Szil 30 cm felül	28—42
Gyertyán 25 cm felül	36—45
Jávor 30 cm felül	45—55
Éger 26 cm felül	28—34
Nyár (gyufafa)	24—28
Nyárfournier 50 cm felül	32—42
Kőris bognárfa 10 t. vg.	350—450
Szil „ 10 „ „	280—360
Akác „ 10 „ „	420—440
Tölgy bányafa szlov. ab m. határ	36—38

2. Tüzifa:*

ab feladóállomás

Belföldi száraz hasáb	225—260
Belföldi „ vegyes	225—235
Belföldi „ dorong	215—220
Erdélyi tüzifa ab m. határ	245—265
Szlovenszkói tüzifa ab m. határ	230—300
Jugoszláviai tüzifa ab m. határ	230—280

Kicsinybeni árak Budapesten
házhöz szállítva forg. adó
nélkül

Aprított fa q-ként	5.20
Hasábfa „	4.80
Bérvágás „	0.88

3. Egyéb faanyagok:

Bükk keréktalp db (f)	34—42
Kőris „ „ (f)	48—56
Nyírfarúd db	2.00—2.20
Tölgydonga I-a akója	4.50—5.50

* Dunántúlon kedvező szállítási viszonyok mellett magasabb árakat is fizettek.

Tölgydonga II-a Pengő
akója 2.60—3.00

4. Fűrészelt faárak:

m³-ként vagontételekben
budapesti paritásban + forg.
adó

Tölgy	120—160
Bükk gőzölt szélezett	90—110
Bükk „ szélezetlen	80—100
Bükk gőzöletlen „	70—90
Kőris	120—160
Szil	70—90
Gyertyán	80—120
Jávor	96—140
Éger	80—110
Nyár	48—68

5. Budapesti fenyőfa-detail- árak:

ab raktár

Válogatott lúcfenyő..	135—140
I. oszt. áru 24 mm alapon	126—132
II. oszt. áru 24 mm alapon	105—110
III. oszt. áru 24 mm alapon	90—96
Léc hosszú	95—100
Zárléc lúcfenyő	96—100
Faragott fa alapára..	80—95
Fűrészelt fa 6 m-ig..	76—82
Zsindely ezre 18 collos	40—44
Rúd 8 cm fm. (fill.)	50—56
Rúd 10 „ fm. (fill.)	68—72

6. Faszén:

Belföldi I-a 10.000 kg	800—830
Belföldi II-a 10.000 kg	750—780
Retortaszén ab m. h. à	940—980

II. Építési anyagok árai:

ab kereskedő telepe

Égetett agyagtégla ezre nagyméretű	78.40-84
kisméretű	60—64
1 q égetett mész	6—8
1 m ³ oltott mész	40—50
100 kg portlandcement	8—9

**Az „Erdészeti Lapok“ 1929. évi X. füzetének
HIRDETÉSEI.**

**Az ERDÉSZETI LAPOK mellett mérsékelt közlési díjért
a lap irányával nem ellenkező hirdetések kiadatnak.**

Díjszabás. Kéthasábos szélességben (107 mm) garmond betűvel vagy ennél nagyobb betűfajttával szedett hirdetés milliméterenkint 20 fillér. (Egyszeri megjelenés mellett egész oldal 32 P.) Táblázatos és garmond betűnél kisebb betűfajttával szedett hirdetések másfélszeres egységárral számíttatnak. Ismételt megjelenés esetén megfelelő árkedvezmény.

Apróhirdetéseknél egy szó 12 fill., álláskeresleti hirdetésekénél 6 fill.

Külön melléletek megegyezés szerint.

Magyar Erdőbirtokosok Faértékesítő Részvénytársasága

Budapest IX, Calvin-tér 7. sz.

**Elvállalja termelt, tövönálló vagy feldolgozott fakészletek
bizományi értékesítését, vesz és elad bármily mennyiségű
tűzifát és fűrészelt anyagokat. Értékesítési kérdésekben
készséggel áll az erdőbirtokos
és erdőtiszt urak rendelkezésére.**

(1. XII. 6.)

Eladunk am. vöröstölgyemakkot (*Quercus rubra*) métermázsánként 60 pengő ab vasútállomás Mohács. Főhercegi Erdőgondnokság, Izabellaföld, u. p. Mohács.

**Tölgyemakk, fenyőmagvak és lombfemagvak, erdészeti csemé-
ték, sorfák beszerezhetők Keiner Rezső okl. erdőmérnöknel, Budapes-
ten, Fery Oszkár-utca 34. szám alatt vagy továbbra is Keiner Re-
zsőnel, Gödöllőn.**

(12. I. 1.)

Örgróf Pallavicini János tornaszentjakabi erdőgazdaságában 1930. év január 1-ére vagy későbbi belépésre egy szakvizsgázott *erdőaltízt keresetetik*. Pályázhatnak 25 évtől feljebb, lehetőleg nők, oly ép és egészséges józan életű egyének, kik vadtenyésztésben, vadászatban kellő jártassággal bírnak. Pályázók sajátkezűleg írt kérvényüket, képesítési, működési és erkölcsi bizonyítványukat öméltósága örgróf úrhoz címezve legkésőbb folyó év november 20-ig adják be. Fizetés meg-
egyezés szerint. Személyesen jelentkezők előnyben részesülnek.

**NEMES OSZKÁR LÁDA-
ÉS FAIPARI RT.**
BUDAPEST X, SZÁLLÁS-U. 26

Telefon : Aut.
366-06, 354-06.

Szállít kész ladát,
fagyapotot és
csoomagoló-hordót.

(3. VI. 3.)

Őszi szállításra ajánlunk

tölgymakkot, csermakkot, fenyőmagvakat, lombfagvakat, gyümölcsmagvakat. Fenyő- és lombfacsemetéket, gyümölcsvadoncokat. Gyümölcsfákat. Parkírozásra díszfákat és díszcserjéket.

KÖSZEGI FENYŐMAGPERGETŐ, KÖSZEG

DR. FAZEKAS FERENC

MAGÁNERDŐMÉRNÖK

UJPEST

DESSEWFFY UTCA 22.

ERDŐBIRTOKOSOK KÖZPONTI KÖZÖS IRODÁJA.

Ellátja uradalmak állandó képviselőjét és intézi esetenkénti mindennemű megbízásait. Erdőgazdasági, faipari, fakereskedelmi üzemek szaktanácsadója. Fatermelési, faértékesítési, faforgalmi kérdésekben specialista. Szakértője vasúti és vízi szállításoknak, export-import üzleteknek, vám- és tarifaügyeknek, kötlevelek és fakereskedelmi szokványoknak.

(11. XII. 2.)

Erdőbirtokosok figyelmébe! Üzemterv készítését, erdőbirtok kezelését, annak szaksterű irányítását, erdei termékek értékesítését, csemetekert létesítését, erdőfelújítás keresztülvételét vállalom. Hároméves feketefenyő, feketedió, közönséges diócsemete, símafenyő, vadkörte-, almaalanyok eladók. Dr. Schultz Károly okl. erdőmérnök, Siófok, Új-utca 64. (18.)

Őszi erdősítésre egészséges, 100 q kocsányos és 50 q csermakot keres november 1-i szállításra herceg Festetics erdőgondnoksága, Vízvár, Somogy megye. (19.)

BÜKKRÖNKÖKET

friss döntésből, 35 cm vastagságtól feljebb, 3 métertől feljebb, csomótlan, egészséges kivágásokban **azonnali szállításra** vásárolunk. Mindennemű rönkfa-anyagban kérünk ajánlatokat. **Fornérgyár és Keményfatermelő Rt.** Budapest, IX. kerület, Csont-utca 1. szám alatt.

A küszöbön lévő vadászati évadra minden vadász lássa el magát

vadászati szerencsétlenség esetére szavatossági biztosítással. Ez fedez minden baleseti kárigényt, amelyet a vadással szemben támasztani lehet

évi 15 pengő 12 f-ért

Vadásztársaságok együttes biztosításnál külön előnyt élveznek. Kivételesen kedvező díjakat és feltételeket nyújt: mindennemű baleset, autó motorkerékpár, traktor, mezőgazdasági és üzemi szavatossági biztosításnál a 36 éve fennálló

„Nemzeti“ Baleset-Biztosító Részvény-Társaság

központja: Budapest, V., Nádor-utca 28. szám. Képviseltek az ország minden jelentékenyebb helyén. További felvilágosítást lapunk szerkesztősége, illetve az Erdészeti Egyesület fog megadni.

(16. IV. 1.)

Fajtiszta szálkásszűrő német vizslakölykök, háromhetesek, 4—6 hetes korukban eladók. Cím a kiadóhivatalban. (5. II—1.)

Fiatal, nős erdőmérnök alkalmazást keres szakmabeli és gépgyári gyakorlattal. Szíves megkeresést „Állandó” jelige alatt a szerkesztőség' továbbít. (6. VI—1.)

Hárs- és éger-rönkfát 30 cm-től fellebb, 3.00 métertől fellebb, jávor-, barna kóris-, platán- és kanadai nyár-rönkfát 45 cm. vastagságtól fellebb vásárolunk. Furnérgyár és Keményfa-termelő Rt., Budapest, IX., Csont-utca 1. (2. VI. 6.)

Okleveles erdőmérnök, nagy gyakorlati ismeretekkel, uradalomnál, faipari vállalatnál elhelyezkedést keres. Ideiglenes megbízást is elvállal. Cím a kiadóhivatalban. (15. III. 1.)

Gazdasszonynak ajánlkozom. Pusztai háztartás osszágaiban ott-honos vagyok, ízletesen főzök, 42 éves, magas, szőke, róm. kath., gazdasági tisztviselő özvegye. Kegyes pártfogást kér Pásztorné, Budapest, József-körút 36., I. 5. (17.)

Veszprémi székeskáptalan erdőhivatalánál erdőrendezésben jártas két okleveles erdőmérnök ideiglenes alkalmazást nyerhet. Bővebb felvilágosítással a veszprémi káptalan erdőhivatala, Veszprém, Pajta-utca 2. szám, szolgál. (15.)

Faragó Béla

Erdészeti Magnagykereskedés és Erdészeti Csemetetelepek Zalaegerszeg

Ajánlok az őszi idényre **kocsányos-, kocsánytalan- és csertölgymakkot**, valamint **minden hazai és külföldi**, az őszi vagy tél folyamán elvetendő **magvat, gyümölcs-magvakat**.

Fenyőmagvakra előjegyzéseket tavaszi szállításra már most elfogadok. **Exoták** szállítását tavaszra vállalom. Kérem ezeket még ez év végéig előjegyeztetni.

Erdői-, tű- és lomblevelű csemetékből nagy készlet. **Gyümölcsfák, díszfenyők, rózsafák** szállítása.

Cégem változatlanul fennáll és 1917 óta keresztény tulajdon.

Árjegyzek ingyen és bérmentve!

4067—1929. sz.

Árverési hirdetmény.

Tarpa község előljárósága közhírré teszi, hogy a községi erdőben 13.3 k. holdon tövön álló, mintegy 3200 köbméter tölgy szer-szám- és 1600 köbméter tűzifára becsült fatömeg a községházán 1929. évi november hó 7-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános szó- és írásbeli árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár 36.666 pengő. Árverés után a vételár azonnal kész-pénzben kifizetendő.

Az árverés megkezdése előtt 10.000 pengő vagy kellő biztosíté-
kot nyújtó takarékpénztári betétkönyv mint biztosíték teendő le.

A zárt írásbeli ajánlat az árverés megkezdése előtt nyújtandó
át az árverést vezető kezeihez.

A részletes árverési és szerződési feltételek a községházán bár-
mikor megtekinthetők.

Tarpa, 1929 szeptember 13.

(14.)

Községi előljáróság.

Erdészi vagy **fővadászi** állást keres szakiskolát végzett erdész,
43 éves, 25 évi gyakorlata van, állása felmondatlan. Szíves megke-
resések a kiadóba „Erélyes” jeligére. (4.)

Gyümölcsfamagvakat veszünk tisztítatlanul is. Vármegyi Gyü-
mölcsészeti Egyesület, Makó. (18. II. 1.)

Az „Erdészeti Lapok“ 1929. évi X. füzetének tartalma :

	Oldal
Meghívó az egyesület helyiségében tartandó előadásra	315
<i>Dr. Hoffmann Gyula</i> : Az 1929. évi XXX. törvénycikk	316
<i>Kovássy Kálmán</i> : Debrecen sz. kir. város erdőgazdasága (Befejező közlemény)	325
<i>Szántó István</i> : Az erdőgazdasági kettős könyvvitel (Befejező közlemény)	338
<i>Egyesületi közlemények</i> : Egyesületi összejegyzetek	353
<i>Irodalom</i> : Az adó és könyvvitel. A mezőgazdasági számtartás. — A válás gyökeres reformja	354
<i>Különfélék</i> : Személyi hírek. — Halálozások. — Az Osztrák Birodalmi Erdészeti Egyesület és a Tirol és Vorarlbergi Erdészeti Egyesület 1929. évi együttes vándorgyűlése. — Milyen a tipikus kanadai nyár? (<i>Békly Albert.</i>) — Az Alföldfásítás természettudományi vonatkozásai. (Előadta <i>Magyar Pál</i> a magyar orvosok és természetvizsgálók soproni vándorgyűlésén, 1929 aug. 30-án.) — Nemzeti céllövölde. — Szavatossági biztosítás vadászati szerencsétlenség esetére. — A Máv. talpaverseny tárgyalásának eredménye. — Felsőgeodézia és fotogrammetria a bánya- és erdőmérnöki főiskolán. — 23. kimutatás a főiskolai segélyalapra befolyt összegekről. — 24. kimutatás a főiskolai segélyalapra befolyt összegekről. — Irodaát helyezés	356
Változások és kitüntetések az erdészeti szolgálat köréből	369
Faanyagok és építési anyagok tájékoztató árai 1929. évi október hóban	370
Hirdetések	I—V

Felelős kiadó: **Bíró Zoltán.**

Stádium Sajtóvállalat Rt. Budapest. Felelős üzemvezető: **Gyóry Aladár.**

